

19. А той му отговори и рече: О роде невѣрный, до кога ще бѣдѣ съ васъ? до кога ще вы тѣрпѣте? доведѣте го при мене.

20. И доведохъ го при него; и като го видѣ *блѣсный-то*, тутакси духъ-тъ го покѣса, и той паднѣ на земѣ-тъ, и валяше ся запѣненъ.

21. И попыта *Иисусъ* бащѣ му: Колко врѣме е отъ какъ му станѣ това? А той рече: Отъ дѣтинство.

22. И много пѣти и въ огонь го хвърли и въ водѣ, да го погуби; но ако можешъ нѣщо, смили ся на насъ, и помогни ни.

23. А *Иисусъ* му рече: Това, ако можешъ повѣрува, всичко е възможно за *тогози* който вѣрува.

24. И тутакси на дѣте-то баща му извика съсъ слъзы и казуваше: Вѣрувамъ, Господи, помогни на мое-то невѣрство.

25. А *Иисусъ* като видѣ че ся стича народъ, запрѣти нечистому духу, и му казуваше: Душе нѣмый и глухой, азъ ти повелѣвамъ: Излѣзь отъ него и да не влѣзешъ вече въ него.

26. И *духъ-то* като испищѣ, и го покѣса силно, искочи, и *момъкъ-то* станѣ като мъртъвъ, така що мнозина думажъ че умрѣ.

27. А *Иисусъ* го хванѣ за рѣкъ, и дигнѣ го, и *той* станѣ.

28. И когато влѣзе въ къщи, ученици-тъ му пытахъ го на странѣ: Защо ный не можѣхмы да го испѣдимъ?

29. И рече имъ: Тойзи родъ не може да излѣзе съ нищо *друго*, освѣнъ съ молитвѣ и постъ.

30. И като излѣзохъ отъ тамъ, минувахъ прѣзь Галилеѣ, и не искаше да узнае *това* никой.

31. Защото учаше ученици-тъ си, и казуваше имъ, че Сынъ чловѣческый ще бѣде прѣдаденъ въ рѣцѣ на чловѣцы, и ще го убѣятъ; и отъ какъ го убѣятъ, въ третій-тъ день ще въскрѣсне.

32. Но тѣ не разумѣвахъ думъ-тъ, и бояхъ ся да го попытатъ.

33. И дойде въ Капернаумъ, и когато влѣзе въ къщи, пыташе ги: За какво ся разговаряхте въ пѣть-тъ помежду си?